

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/97/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123434349
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Janics Bajánková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:6123434349.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Jany Janics Bajánkovej a členiek senátu JUDr. Otílie Belavej a JUDr. Renáty Janákovej v spore žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20, Žilina, IČO: 50 496 166, zastúpený ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20, Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 270,- Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV z 03. februára 2025, č. k. 4C/2/2024 - 203, takto

rozhodol:

- Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie sa potvrdzuje.
 - Žalobcovi sa priznáva voči žalovanému nárok náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.
- O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 270,- eur s úrokom z omeškania 9, 5 % ročne zo sumy 270,- eur od 22.09.2023 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. (I. výrok). Žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. (II. výrok).

2. Súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozsudku zhrnul skutkové zdôvodnenie žaloby, priebeh konania, podstatné vyjadrenia sporových strán a po vykonanom dokazovaní zistil, že dňa 16.11.2022 došlo v Bratislave k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol Q. B.A., K.: XX.XX.XXXX, O.: Q. XX, XXX XX O. X. K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Poškodený nechal poškodené motorové vozidlo za účelom vykonania jeho opravy odvieť do autoservisu, na čo bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. XXX/XXXX zo dňa 03.08. 2023, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo. Nájom náhradného vozidla trval od 03.08. 2023 do 16.08. 2023. Z faktúry č. XXXXXXXX zo dňa 16.08. 2023, splatnej dňa 31.08. 2023, na sumu 660,- Eur s DPH/550,- bez DPH, vystavenej servisom za opravu poškodeného motorového vozidla vyplynula cena za dobu užívania náhradného vozidla od 03.08.2023 do 16.08. 2023, t.j. 14 dní. Vo fakturovanej sume bol zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla v sume 30,- Eur. Fakturovaná suma predstavovala náklady na nájom náhradného vozidla, na ktorých náhradu nesie zodpovednosť poistenec žalovaného. Žalovaný listom zo dňa 07.09. 2023 oznámil žalobcovi, že uvedeného dňa ukončil šetrenie poistnej udalosti a že poistné plnenie predstavuje suma 390,- Eur. Žalovaný priznal plnenie len za 8 dni nájmu náhradného

vozidla.. Dňa 08.09. 2023 žalovaný poskytol žalobcovi poistné plnenie za nájom náhradného motorového vozidla poškodeným vo výške 390,- Eur. Poškodený dňa 16.08. 2023 odplatne postúpil svoju budúcu pohľadávku voči žalovanému titulom jej nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na nájom náhradného vozidla vo výške 660,- Eur spolu s jej príslušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu. Započítaním pohľadávky poškodenej na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky s pohľadávkou žalobcu voči poškodenej vyplývajúcou z faktúry č. XXXXXXXXX v zmysle bodu 5. Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 16.08. 2023 vznikla voči žalovanému pohľadávka vo výške 270,- Eur, ktorej postúpenie poškodený oznámil žalovanému.

3. Z tohto skutkového stavu, právne odkazujúc na § 442 ods. 1, § 524 ods. 1, ods. 2, § 525 ods. 1, ods. 2, § 526 ods. 1, ods. 2, § 517 ods.1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 1, ods. 2, § 15 ods. 1, § 11 ods. 6, ods. 7, ods. 8, zákona č. 381/2001 Z.z, o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon o PZP.“), § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z. dospel k záveru o dôvodnosti žaloby. Skonštatoval, že podanou žalobou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 270,- Eur s príslušenstvom titulom náhrady škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla poistenca žalovaného predstavujúcu nájomné za nájom náhradného vozidla poškodeného, ktorý nárok vyplývajúci z poistnej udalosti poškodená postúpil žalobcovi a uplatnená suma predstavuje rozdiel medzi nákladmi spojenými s prenájomom náhradného vozidla vo výške 660,- Eur a plnením poskytnutým žalovaným vo výške 390,- Eur. Ozrejmil, že medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalovaný na základe povinného zmluvného poistenia zodpovedá za škodu spôsobenú jej poistencom poškodenej, že protiprávnym konaním poistenca došlo ku vzniku škody na motorovom vozidle poškodenej, že vozidlo bolo opravované v servise, že poškodený si v dôsledku nemožnosti používať poškodené vozidlo prenajal náhradné vozidlo od 03.08.2023 do 16.08. 2023. Ďalej bolo nesporné, že servis vystavil dňa faktúru na sumu 660,- Eur/s DPH za nájom prenajatého náhradného vozidla, ktorú nedoručoval poškodenému, ale žalovanému, a že opravené vozidlo vydal reálne poškodenému dňa 16.08. 2023. Spornou skutočnosťou ostala dĺžka doby nájmu vozidla, keď žalovaný uznal ako účelnú a opodstatnenú dobu 8 dní, teda od prevzatia vozidla na opravu, do dňa vystavenia faktúry za opravu vozidla, pričom ďalšie dni nájmu náhradného vozidla až do skutočného, reálneho vydania opraveného vozidla poškodenému neuznal a za obdobie 6 dní poistné plnenie v sume Eur 270,- Eur krátil. Zo strany žalovaného bola v rámci prostriedkov procesnej obrany namietaná účelnosť a nevyhnutnosť vynaložených finančných prostriedkov za prenájom náhradného motorového vozidla za obdobie od 11.08. 2023 do 16.08. 2023. Ozrejmil, že nárok uplatnený žalobcom voči žalovanému posúdil ako nárok vyplývajúci z práva poškodeného podľa § 15 ods. 1 ZoPZP, v zmysle ktorého si poškodený môže uplatniť nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s prevádzkou motorového vozidla, pričom nárok na žalobcu prešiel z poškodeného postúpením pohľadávky. Vo vzťahu k aktívnej vecnej legitímácii žalobcu mal okresný súd za to, že táto je daná a bola preukázaná Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 23.03. 2023. Uviedol, že vykonaným dokazovaním bolo zistené, že predmetom Zmluvy o postúpení pohľadávky bola pohľadávka poškodeného voči žalovanému z titulu poistného plnenia, súčasťou ktorej uplatnenej pohľadávky, ktorá sa stala predmetom postúpenia, bol nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného motorového vozidla, a to v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou. Bolo podľa prvoinštančného súdu nepochybné, že poškodený sa dostal do situácie, kedy si bol nútený prenajať náhradné motorové vozidlo za jeho poškodené vozidlo v dôsledku poistnej udalosti zavinenej poistencom žalovaného. Žalobca uniesol dôkazné bremeno a preukázal ujmu, ktorá spočívala v tom, že poškodený vynaložil náklady za požičanie motorového vozidla, k zapožičaniu ktorého bol poškodený donútený práve vzniknutou poistnou udalosťou, ktorú nespôsobil. Zdôraznil, že uplatňovaná náhrada nákladov za používanie náhradného motorového vozidla reparuje poškodeného stav, keď nemohol z titulu poistnej udalosti svoje motorové vozidlo používať. K námietke žalovaného, že po oprave poškodeného vozidla servisom dňa 10.08.2023, ktorú dobu vypočítal ako primeranú vzhľadom na poškodenie vozidla, čím odpadol dôvod na ďalší prenájom náhradného vozidla poškodeným až do 16.08. 2023, prvoinštančný súd uviedol, že v zmysle ustálenej súdnej praxe za skutočnú škodu sa považujú aj náklady za prenájom náhradného motorového vozidla. Jedná sa o výdavky, ktoré by poškodenému neboli vznikli, ak by mohol používať svoje motorové vozidlo, avšak v dôsledku škodovej udalosti bol z možnosti používať vlastné motorové vozidlo vylúčený. Skutočnosť, že podľa výpočtov žalovaného bolo vozidlo opravené už po 5 dňoch nič nemení na skutočnosti, že poškodený bol v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou, pri ktorej došlo k poškodeniu jej motorového vozidla, nútený používať náhradné vozidlo až do 16.08. 2023, kedy mu bolo servisom umožnené opravené vozidlo si reálne prevziať. Poškodený totiž bol v zmluvnom vzťahu so servisom a nie so žalovaným a dĺžku opravy,

resp. dispozície s vozidlom, ktoré mal v reálnej držbe servis, nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť. Ak je žalovaný presvedčený o tom, že opravované vozidlo malo byť vydané poškodenému už 10.08. 2023 a že servis ho až do 16.08. 2023 zdržiaval neoprávnene, v dôsledku čoho sú náklady za nájom náhradného vozidla za obdobie nasledujúcich 6-tich dní neúčelne vynaložené, musí si ich vymáhať priamo od servisu a nie v tejto časti bezdôvodne krátiť poisťné plnenie poškodenému. Poškodený nie je so žalovaným v žiadnom zmluvnom vzťahu, ale jeho nárok voči žalovanému je nárokom zo zodpovednosti za škodu, spôsobenú poisťencom žalovaného. Poškodený má voči žalovanému nárok na úhradu skutočnej škody, ktorá mu vznikla zavinením poisťníka žalovaného na základe zmluvy o povinnom zmluvnom poistení. Poškodený, ktorý sa do tejto situácie dostal nie vlastným zavinením, nemá žiadne nástroje na to, aby skúmal primeranú dĺžku opravy a náhradné vozidlo používal len po dobu, ktorú považuje za primeranú žalovaný. K začiatku plynutia omeškania žalovaného súd prvej inštancie uviedol, že poisťovňa bola poškodeným priamo žalovaná, a preto sa na priznanie úroku z omeškania vzťahujú ustanovenia, podľa ktorých sa poisťovňa dostáva do omeškania bezprostredne po tom, ako si poškodený u nej uplatní svoj priamy nárok na náhradu škody s tým rozdielom, že na úrok z omeškania nemá nárok za obdobie troch mesiacov na šetrenie poisťnej udalosti a 15 dní na výplatu, ak k výplate žiadanej náhrady skutočne došlo. V tejto súvislosti poukázal na nálezy ústavného súdu zo dňa 14.10.2021, sp. zn. III. ÚS 214/2020-29 a zo dňa 28.10.2021, sp. zn. III. ÚS 215/2020 ako aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.02.2022, sp. zn. 3Obdo/27/2021). Skonštatoval, že náhrada škody, ktorú mal žalovaný vyplatiť je peňažným plnením a z dôvodu, že sa dostal s jeho plnením do omeškania žalobca si uplatnil príslušenstvo žalovanej pohľadávky nasledujúcim dňom po uplynutí 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie, teda dňom 22.09. 2023. Od tohto dátumu zaviazal žalovaného na zaplatenie príslušenstva žalovanej pohľadávky priznanej súdom keďže dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Výšku úrokov z omeškania súd určil v súlade s vyššie citovaným ustanovením (§ 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z.), v príslušnej požadovanej základnej úrokovej sadzbe, tak ako je uvedené vo výroku rozsudku.

4. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že v konaní plne úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.

5. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalovaný odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudku súdu I. inštancie zmenil tak, že súd žalobu v celom rozsahu zamietne, alternatívne ho zruší a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesprávnosť právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie videl v tom, keď konajúci súd uznal za správny postup autoservisu, ktorý zdržiaval poškodené motorové vozidlo až do okamihu vydania krycieho listu. Nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie, že skutočnosť, že podľa výpočtov žalovaného bolo vozidlo opravené už po 5 dňoch nič nemení na skutočnosti, že poškodený bol v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou, pri ktorej došlo k poškodeniu jej motorového vozidla, nútený používať náhradné vozidlo až do 16.08. 2023, kedy mu bolo servisom umožnené opravené vozidlo si reálne prevziať, nakoľko mal za to, že v danom prípade nie je naplnená podmienka príčinnej súvislosti medzi vzniknutou škodou a škodovou udalosťou zo dňa 16.11.2022. Odvolateľ ďalej vyslovil názor, že neobstojí záver súdu o tom, že poškodenému prináleží náhrada prenájmu za prenájom náhradného vozidla až do vystavenia krycieho listu, nakoľko takýto stav by mohol viesť k neúmernému navyšovaniu nákladov na náhradu škody. V tejto súvislosti poukázal žalovaný na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 12.09.2023, sp. zn. 9Co/41/2023. Namietal tiež, že súd prvej inštancie sa vôbec nevyjadril k jeho argumentácii týkajúcej sa udelenia plnomocenstva autoservisu poškodeným a posúdeniu primeranosti nájmu náhradného vozidla len do skončenia opravy poškodeného vozidla. Z uvedeného dôvodu považoval rozsudok súdu prvej inštancie za nepreskúmateľný.

6. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne a právne správny potvrdiť. Odvolanie žalovaného považoval za nedôvodné. V celom rozsahu sa pridržiaval svojich doterajších vyjadrení, písomných podaní a argumentácie uvádzanej v tomto konaní. Za nedôvodné a zavádzajúce považoval aj žalovaným tvrdené odvolacie dôvody poukazujúce na nedostatočné a chybné odôvodnenie rozhodnutia. Naopak mal za to, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení rozhodnutia dostatočne zaoberal spornými skutočnosťami, argumentáciou a dôkazmi strán, pričom jednotlivé dôkazy a námietky strán sporu vyhodnotil podľa svojej úvahy. Zároveň sa vysporiadal so skutkovými a

právnymi okolnosťami žalobcom uplatneného nároku. Skutočnosť, že súd nevyhodnotil dôkazy podľa predstáv žalovaného nezakladá automaticky záver o nesprávnosti týchto skutkových zistení. Mal za to, že súd prvej inštancie sa v dostatočnom a vecou súvisiacom rozsahu vysporiadal s otázkou nutnosti a účelnosti nájmu náhradného vozidla a s tým spojenými námietkami žalovaného ohľadom neprimeranosti doby trvania opravy, či doby nájmu náhradného motorového vozidla. Žalobca sa plne stotožnil s vyslovenými závermi súdu prvej inštancie, v zmysle ktorých súd prvej inštancie považoval náklady na nájom náhradného vozidla za vynaložené nutne a účelne, nakoľko boli vynaložené počas vykonávania opravy poškodeného vozidla. Uvedené závery sú v súlade s charakterom, účelom a povahou povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel. Nesúhlasil s tým, že by súd vec nesprávne právne posúdil alebo by dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Naopak mal za to, že s dobou zotrvania opravovaného vozidla v autoservise sa súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku riadne vysporiadal, pričom z dokazovania vyplynulo, že opravované vozidlo bolo po celú dobu trvania nájmu náhradného vozidla v autoservise a poškodený ho nemohol užívať. Žalovaný preto podľa jeho názoru celkom neopodstatnene namieta dĺžku vykonávania opravy a zotrvanie opravy v autoservise. Akcentoval, že v prejednávanom spore je určujúca skutočnosť, že sa poškodený dostal do situácie, keď bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo za poškodené vozidlo v dôsledku poisťnej udalosti zavinenej klientom žalovaného, a teda tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia a slobodného vôľového konania, ale bol v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou a vzniknutou škodou. Poškodený prenájmom náhradného motorového vozidla len riešil dôsledky zapríčinené poisťnou udalosťou a odstraňoval nepriaznivý stav. Mal tiež za to, že nie je dôvodné skúmať účelnosť a nevyhnutnosť užívania náhradného vozidla nad rámec účelu náhradného vozidla definovaného nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.2.2023 (ďalej aj „Nález Ústavného súdu SR“). Zotrvanie motorového vozidla poškodeného v autoservise je priamym a bezprostredným následkom konania poisťenca žalovanej, poškodený nemá žiaden dosah na trvanie opravy motorového vozidla, či na doručenie krycieho listu zo strany poisťovne. Užívanie opraveného motorového vozidla mu umožňuje autorizovaný autoservis, až keď sú mu nahradené náklady spojené s vykonanou opravou motorového vozidla, na ktorých úhradu je zaviazaná poisťovňa. V prejednávanej veci nebolo podľa žalobcu preukázané, že by doba zotrvania opravovaného vozidla v autoservise bola pričítateľná poškodenému, práve naopak, doba zotrvania vozidla v autoservise a nutnosť užívania náhradného vozidla súviseli výhradne so vznikom dopravnej nehody zapríčinennej poisťencom žalovanej a jeho zodpovednosťou za náhradu škody, ktorá nahlásením poisťnej udalosti prešla na poisťovňu. Postup autoservisu pri vykonávaní opravy motorového vozidla a jeho vracaní poškodenému nemožno nijako pričítať poškodenému, ktorý bol objektívne po celú dobu zotrvania jeho motorového vozidla v autoservise vylúčený z užívania svojho motorového vozidla, a to v dôsledku primárnej príčiny, ktorou je vznik škody na jeho motorovom vozidle porušením povinností poisťenca poisťovne. Žalobca ďalej zdôraznil, že prevádzkyschopnosť opraveného vozidla poškodeného dňom zavŕšenia jeho opravy nepredstavuje odstránenie príčiny, pre ktorú nemohol poškodený svoje motorové vozidlo užívať. Škodová udalosť je sanovaná až ku dňu, kedy poškodený môže svoje opravené motorové vozidlo opäť užívať, a to jeho vydaním zo strany autoservisu. Až k uvedenému momentu sa stáva ďalšie užívanie náhradného vozidla neúčelným. Ďalej vo svojom vyjadrení ozrejmil, že autoservis je zodpovedný za riadne a včasné plnenie svojmu zmluvnému partnerovi, ktorým je poisťovňa. Zodpovednostný vzťah medzi autoservisom a poisťovňou vzniká v dôsledku vzniku nákladov, ktoré poisťovňa musela znášať pre porušenie jeho povinností. Táto zodpovednosť však nevylučuje vecnú súvislosť medzi pôsobením prvej príčiny, a to škodovej udalosti, so vznikom škodového následku, ktorým je vznik nákladov na prenájom náhradného vozidla pre nemožnosť užívania vlastného poškodeného vozidla poškodeným, ktoré sa za účelom vykonania jeho opravy nachádza v autoservise. Ide tak o škodu, ktorá je adekvátnym dôsledkom protiprávneho konania, a to podľa všeobecnej povahy, obvyklého chodu vecí a skúseností. Čakanie na krycí list tak spadá do sledu udalostí spojených so škodovou udalosťou, ktoré vymedzujú obdobie nároku poškodeného na náhradu nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla po dobu vykonávania opravy jeho motorového vozidla. Žalobca sa nestotožnil ani s názorom žalovaného o tom, že náklady na prenájom náhradného vozidla vzniknuté po vystavení faktúry za opravu nie je možné považovať za škodu vzniknutú v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou. Vysvetlil, že uvedený záver totiž nereflektuje na účel náhradného vozidla vymedzený v Náleze Ústavného súdu SR, ktorý podľa názoru žalobcu vylučuje dopad konania autorizovaného autoservisu na príčinnú súvislosť medzi dopravnou nehodou a nutnosťou a účelnosťou užívania náhradného vozidla po dobu zotrvania opravovaného vozidla poškodeného v autoservise. Žalobca ďalej uviedol, že nie je v jeho záujme, a podľa jeho názoru, ani v záujme autoservisu, aby opravované vozidlo zotrvalo v autoservise po nejakú konkrétnu dobu alebo

dlhšie ako je nevyhnutné. Žalobca v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti prenajíma motorové vozidlá, tzn. akonáhle sa ukončí nájom vozidla, toto prenajme ďalšiemu záujemcovi. Autoservis je povinný dodržiavať lehoty pre vykonanie opráv a v jeho imanentnom záujme je opraviť čo najviac vozidiel, tzn. že pre autoservis je ekonomicky najvýhodnejšie vykonať opravu čo najrýchlejšie a vozidlo odovzdať, aby mohol do autoservisu prijať ďalšie vozidlo za účelom opravy. Poškodený má taktiež záujem na čo možno najskoršej oprave svojho poškodeného vozidla, za týmto účelom si tiež zvolil pre opravu autorizovaný servis. S užívaním požičaného vozidla sú spojené viaceré povinnosti, medzi nimi i povinnosť nahradiť škodu autopožičovní, ktorej sa v prípade vedenia motorových vozidiel nie vždy dá predísť, čo by náklady poškodeného spojené s dopravnou nehodou, v dôsledku ktorej si náhradné vozidlo prenajal, jednoznačne niekoľkonásobne navýšilo. Pre podporu argumentácie poukázal na ďalšie aktuálne rozhodnutia Krajského súdu v Žiline zo dňa 18.12.2024, sp. zn. 6Co/77/2024 či na aktuálny Rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28.01.2025, sp. zn. 14Co/6/2025, ktoré vychádzajú z obdobného skutkového stavu.

7. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu k odvolaniu a žalobca v následnom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného zotrvali na svojej argumentácii.

8. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.) oprávnenou osobou - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 C.s.p.) po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C.s.p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 C.s.p.) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

9. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v dostatočnom rozsahu. Na základe toho dospel ku správnym skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil. Dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie úplne postačovalo na zistenie pre rozhodnutie relevantných skutočností ako aj pre samotné rozhodnutie vo veci. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil právo strán na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Naopak, prvoinštančný súd ich náležitým spôsobom posúdil súhrne v celom rozsahu a aj ich náležite vyhodnotil (rešpektujúc zásady formálnej logiky).

10. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ustanovení § 220 ods. 2 C.s.p. a odvolací súd sa s ním v celom rozsahu stotožňuje a konštatuje jeho správnosť. Dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel, riadne ozrejmil, pričom sa vysporiadal so skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi sporových strán. Keďže v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní o tomto nároku podstatný význam, pričom sa v rozhodnutí vysporiadal i s podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie (§ 387 ods.2,3 C.s.p.), odvolací súd využíva možnosť danú mu ust. § 387 ods.2 C.s.p. v odôvodnení sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty žalovaného v odvolaní.

11. Žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne také vecné a právne relevantné dôvody, ktoré by pre neho ako žalobcu priviedli priaznivé rozhodnutie. Námietky žalovaného uvedené v odvolaní nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku z hľadiska zistených skutočností (skutkového stavu) a právneho posúdenia veci (porovnaj aj rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/60/2016). S poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.11.2009, sp. zn. 2 Cdo 238/2008, sa odvolací súd zaoberal len tými odvolacími námietkami a argumentmi žalovaného, ktoré boli pre rozhodnutie o odvolaní odvolacím súdom relevantné.

12. K žalovaným uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p. (že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) odvolací súd ozrejmuje, že uvedený odvolací dôvod je vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na

základe ktorých súd prvej inštancie spor posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 C.s.p, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo.

13. K námietke odvolateľa, že napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 365 ods.1 písm. h) C.s.p.) odvolací súd poukazuje na to, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Uvedené v konaní pred súdom prvej inštancie a v jeho rozhodnutí odvolací súd nevzhladol. V preskúmvanej veci súd prvej inštancie správne právne posúdil nárok žalobcu (ako postupníka podľa Zmluvy o postúpení pohľadávky) na náhradu škody podľa ust. § 4 ods. 2 písm. b), § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. a § 442 Občianskeho zákonníka, ktorej náhrady vo výške žalovanej sumy sa domáhal žalobca od žalovanej ako poisťovne, ktorá skutočná škoda - nájomné za prenájom náhradného motorového vozidla - vznikla poškodenému (ako postupcovi) v priamej príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou (dopravnou nehodou spôsobenou prevádzkou motorového vozidla poisteného u žalovaného) tým, že poškodený užíval po dobu, po ktorú bolo poškodené motorové vozidlo v autoservise, prenajaté náhradné motorové vozidlo na základe Zmluvy o nájme vozidla uzavretej so žalobcom.

14. Po oboznámení sa s odvolaním žalovaného odvolací súd dospel k záveru, že podstata odvolacej argumentácie žalovaného smerovala proti záverom súdu prvej inštancie v časti posúdenia účelnosti a nevyhnutnosti nájmu náhradného motorového vozidla za obdobie prevyšujúce žalovaným uznaných 8 dní, t.j. za obdobie od 11.08.2023 do 16.08.2023. Z uvedeného vyplýva, že odvolacie námietky boli obsahovo totožné ako žalovaný uplatnil už v konaní pred súdom prvej inštancie, s ktorými sa súd prvej inštancie vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Na doplnenie správnosti záverov súdu prvej inštancie odvolací súd konštatuje, že náklady na prenájom náhradného motorového vozidla možno považovať za skutočnú škodu definovanú v ustanovení § 442 Občianskeho zákonníka ako ujmu v majetkovej sfére poškodeného, ktorá nastala v súvislosti so škodovou udalosťou a nemôže byť žiadnym spôsobom závislá od správania poškodeného po škodovej udalosti. Na skutočnú škodu sa prihliada tak, aby škodovou udalosťou neutrpel sociálny komfort poškodeného. Poškodený v dôsledku protiprávneho konania poisťovne žalovaného v súvislosti s prevádzkou motorového vozidla dočasne stratil možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo a tento ním nezavinený a nanútený stav bol oprávnený riešiť prenájomom náhradného vozidla, náklady na ktoré predstavujú skutočnú škodu spôsobenú v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou, nakoľko nebyť škodovej udalosti poškodený by mohol riadne využívať svoje motorové vozidlo a nemusel by si prenajať náhradné.

15. Za nedôvodnú považoval odvolací súd aj argumentáciu žalovaného, v ktorej namietal neprimeranosť doby, za ktorú si žalobca ako právny nástupca poškodeného voči nemu uplatnil nárok na náhradu nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla. Súd prvej inštancie správne reagoval na prekonanie starších záverov súdnej praxe, ktorá účelnosť nákladov na prenájom náhradného motorového vozidla limitovala vykonaním opravy či oznámením o vzniku totálnej škody na motorovom vozidle, keď konštatoval opodstatnenosť doby nájmu až do doručenia krycieho listu poisťovňou. Uvedený záver je súladný v tejto otázke s bohatou súdnou praxou a zohľadňuje aj skutočnosť, že prípadná indispozícia motorovým vozidlom po vykonaní opravy do úhrady nákladov či vystavenia krycieho listu poisťovňou, s výnimkou subjektívnych dôvodov zavinených poškodeným, nemôže byť na jeho ťarchu. V záujme eliminovania nepriaznivých následkov škodovej udalosti zasahujúcej do bežného života poškodeného a jeho potrieb spojených s užívaním motorového vozidla možno za dôvodný považovať nárok na náhradu nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla až do možnosti opätovného užívania vlastného vozidla, čo bolo v danom prípade podmienené ukončením opravy a dorúčením krycieho listu (viď potvrdenie o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla). Tieto závery sú súladné aj s čiastočne aplikovateľnými úvahami Ústavného súdu Slovenskej republiky vyslovenými v náleze zo dňa 16.02.2023, sp. zn. III. ÚS 602/2022, a ktorý s prihliadnutím za účel prenájomu náhradného motorového vozidla spájal koniec refundovateľného prenájomu motorového vozidla s momentom, kedy

môže poškodený opätovne užívať svoje motorové vozidlo. V konaní navyiac nebolo preukázané, že by užívanie prenajatého motorového vozidla počas celej fakturovanej doby nebolo v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poisťnou udalosťou, resp. že by doba od vykonania opravy do odovzdania motorového vozidla bola predĺžená v dôsledku úmyselného či nedbanlivostného konania poškodeného alebo tretieho subjektu. V tejto súvislosti odvolací súd akcentuje, že samotné oznámenie o ukončení šetrenia poisťnej udalosti a poskytnutí poisťného plnenia nezabezpečí vydanie opraveného motorového vozidla autoservisom poškodenému. Vydanie motorového vozidla zo strany autoservisu je v praxi podmienené buď úhradou nákladov na opravu alebo doručením krycieho listu zo strany poisťovne predstavujúceho jej "prísľub", že opravu motorového vozidla zaplatí, a ktorý slúži ako náhrada úhrady vystavenej faktúry. Uvedená obchodná zvyklosť autoservisov je všeobecne známou skutočnosťou, a vyplýva aj zo žalobcom predloženého potvrdenia o bežnej obchodnej praxi (č.l. 57 spisu). Zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla, ako jednej z podmienok dôvodnosti žalovaného nároku, je tak vybavenie poisťnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, a to podľa § 11 zákona zákon č. 381/2001 Z.z, skončením šetrenia, oznámením výšky poisťného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej dobe (obdobne vid' nález ÚS ČR zo dňa 14.01.2021, sp. zn. I. ÚS 2932/2020). Len samotným oznámením poisťovne o spôsobe vybavenia škodovej udalosti nedochádza k skutočnej náhrade škody, v dôsledku čoho poškodený je aj naďalej nútený znášať následky spôsobené dopravnou nehodou. Rozhodujúcim tak je okamih, kedy sa opravené motorové vozidlo dostalo do dispozičnej sféry poškodeného, a ktorým pominula dôvodnosť prenájmu náhradného motorového vozidla s výnimkou prípadov, kedy sám poškodený znemožní včasnú dispozičnú s motorovým vozidlom (riadne a včas nevyzdvihne motorové vozidlo z autoservisu). Potrebné je tiež dodať, že uvedený a bežne zaužívaný postup autoservisu nemôže ovplyvniť samotný poškodený, ktorý v prípade odmietavého či liknavého postupu zo strany poisťovne pri likvidácii poisťnej udalosti nemá k dispozičii vlastné motorové vozidlo a vzhľadom na finančnú náročnosť nákladov na opravu motorového vozidla často nie je schopný okamžitej jednorazovej úhrady týchto nákladov navýšených, ako tomu bolo v danom prípade, aj o úhradu prenájmu náhradného vozidla. Rovnako spravodlivo nemožno podľa odvolacieho súdu požadovať ani od poškodeného, ktorý vinou poistenca žalovaného bol obmedzený v užívaní svojho vozidla a musel si prenajať náhradné motorové vozidlo, aby vopred uhradil pomerne vysokú cenu opravy, pokiaľ náhrada nákladov za ňu má byť krytá poisťným plnením, a potom aby následne čakal na jej preplatenie od poisťovne. Zhrnúc uvedené pri posudzovaní účelnosti nájmu náhradného vozidla je podľa odvolacieho súdu potrebné vychádzať najmä zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo ako tomu bolo pred ním nezapríčinenu škodovou udalosťou. V danej veci z vykonaného dokazovania vyplynulo, že prenájom náhradného motorového vozidla bol ukončený dňa 16.08.2023, kedy súčasne došlo k doručeniu krycieho listu poisťovne dotknutému autoservisom, a preto za účelne vynaložené možno považovať náklady za prenájom náhradného vozidla po celú túto dobu, počas ktorej poškodený nemohol disponovať vlastným motorovým vozidlom, ako správne vyhodnotil súd prvej inštancie.

16. Vychádzajúc z uvedeného možno preto skonštatovať, že na strane poškodeného nedochádza k zmene jeho postavenia už tým, že došlo k vykonaniu opravy jeho motorového vozidla, ale k tomuto dochádza až vtedy, keď uvedené motorové vozidlo mohol reálne užívať, t. j. keď mu bolo autoservisom vydané po tom, ako bol zo strany poisťovateľa škodcu, teda žalovaného vystavený a autoservisom doručený krycí list, resp. keď došlo k úhrade ceny opravy zo strany poisťovateľa škodcu v prospech autoservisu, a to za predpokladu, že zo strany poškodeného nedošlo k bezdôvodnému omeškaniu s prevzatím opraveného motorového vozidla, resp. k bezdôvodnému omeškaniu autoservisu s odovzdaním motorového vozidla po oprave poškodenému. V posudzovanej veci pritom nebolo sporné, že poškodený sa bezdôvodne neomeškal s prevzatím opraveného motorového vozidla, príp. autoservis s odovzdaním motorového vozidla po oprave poškodenému.

17. S ohľadom na vyššie uvedené, rozhodnutiu súdu prvej inštancie v posudzovanej veci nemožno vytknúť, že by vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia alebo že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené.

18. Žalovaný napokon namietal, že mu súd nesprávnym postupom, ktorý je v rozpore s princípmi civilného procesu znemožnil, aby uplatňoval jeho procesné práva v takom rozsahu, že došlo k porušeniu jeho práv na spravodlivý súdny proces. V tejto súvislosti vytkol súdu prvej inštancie nepreskúmateľnosť a namietal, že okresný súd nedal jednoznačnú odpoveď na sporné otázky, ktoré v konaní nastolili.

19. Vo vzťahu k tomuto odvolateľom uplatnenému odvolaciemu dôvodu odvolací súd konštatuje, že ho možno sumsumovať pod § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p. (súd prvej inštancie jej nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces). Uvedený odvolací dôvod je úzko prepojený s porušením práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len "Ústava") a s porušením práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len "Dohovor") a k jeho naplneniu by došlo, ak by súd prvej inštancie zasiahol do Ústavou, resp. Dohovorom garantovaných práv odvolateľa, čím by mu bolo znemožnené domáhať sa práva na súdnu ochranu prostriedkami, ktoré mu zákon (Civilný sporový poriadok) priznáva. Obsah práva na súdnu a inú právnu ochranu uvedený v čl. 46 ods. 1 Ústavy nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i zákonom relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Každé konanie súdu alebo iného orgánu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením Ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu alebo inú právnu ochranu (I. ÚS 26/1994). Pojem "procesný postup" bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach NS SR tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mieriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Pod nesprávnym procesným postupom súdu treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa znemožnila strane realizácia tých procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu a obranu jej práv a záujmov v tom - ktorom konkrétnom konaní, pričom miera tohto porušenia bude znamenať nespravodlivý súdny proces. Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. "Postupom súdu" možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku. V danej veci nebola odvolacím súdom zistená v postupe súdu prvej inštancie pri prejednaní veci žiadna vada, ktorá by znemožnila odvolateľovi realizáciu jeho procesných práv a ktorá by mu zmarila možnosť aktívnej účasti na konaní. V posudzovanom prípade obsah spisu nedáva podklad pre záver, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil spôsobom, ktorým by založil procesnú vadu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p.. Tak ako už odvolací súd vyššie uviedol, súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia popísal obsah podstatných skutkových tvrdení strán a dôkazov vykonaných v konaní, vysvetlil, ako ich skutkové tvrdenia a právne argumenty posúdil, uviedol, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, a zároveň citoval ustanovenia, ktoré aplikoval a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie sa vysporiadalo so všetkými podstatnými námietkami a ostatnými rozhodujúcimi skutočnosťami. Odvolací súd zdôrazňuje, že ako vyplýva aj z judikatúry ÚS SR, iba skutočnosť, že strana sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia (napr. I. ÚS 188/06). Pričom nemožno opomenúť skutočnosť, že prvoinštančné a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05), preto odôvodnenia rozhodnutí súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane.

20. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzal do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Za odňatie možnosti konať pred súdom v žiadnom prípade nemožno považovať to, že súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv, či požiadaviek strany, ktorá je nespokojná s právnymi závermi, tým nemohlo dôjsť k porušeniu práva sporovej strany na spravodlivý súdny proces. Do práva na spravodlivý proces totiž nepatrí právo účastníka konania (strany), aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania (strana) pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04).

21. Na základe uvedeného obsah odvolania žalovaného nebol preto spôsobilý spochybníť správnosť záverov napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov v ňom uvedených, pričom ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu alebo by spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie.

22. Vzhľadom na uvedené odvolací súd podľa § 387 ods. 1,2 C.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie (vrátane závislého výroku o trovách konania) ako vecne a právne správny potvrdil.

23. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. V odvolacom konaní bol plne úspešný žalobca, preto mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

24. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).